THE CHURCH WEEKLY

Vol IX	SUNDAY 19 TH JUNE 1955	PRICE 2 ANNAS A COPY	NO. 24

JAPAN'S POST-WAR INTEREST IN CHRISTIANITY-FOUNDED ON WHAT?

Dr. E. Stanley Jones

Whether the post-war interest in Christianity on the part of Japan is a passing phase or a more or less permanent phenomenon is of the greatest importance to the Christian world. For the Japanese people are a very dynamic people and will go far. Just where they will go is of the greatest importance. They have made a marvellous recovery, showing great resilience of spirit and are on the way. But where are they going, toward what?

Alongside of Japan is China and behind China is Russia and they have both gone Communist. Will Japan be sucked into that orbit by the very pressures of economic and social and political survival?

But suppose Japan should go Christian and should choose democracy as the expression of that faith, then she may be the leader into a new East when the period of disillusionment with Communism may set in.

It is on that assumption we must act and set our sails of action and attitude accordingly. That is the higher possibility and we must act with faith on that possibility. But will it be only wishful thinking? Or is there solid basis for that attitude?

Basis for Confidence

I am convinced that there is solid basis for that attitude of faith and confidence. Few people have had an opportunity to see things as I have. Some have been too close to it to get the perspective, not being able to shake off the foot of pre war Japan. They cannot see the new for the old. Some have been too far away to get a first hand feel of what is happening. I have gone to Japan every other year since 1949—1951, 195?, 1955. I have gone not as a visitor to enquire from local people about currents and trends, but to step amid those currents and trends as an evangelist to feel them at first hand. Each time I began my series I have been "oriented" by the leading Christians of Japan. For a full day they have brought me up-to-date on the situation. But those conclusions are not the echo of theirs—they are my own.

My series was under the sponsorship and the arrangement of the National Christian Council. The best interpreter in Japan, Dr. S. Gasumura, was at my disposal for the fourth time.

When I went to Japan two years ago I was warned that since the Occupation had been lifted, this post-war interest in Christianity would probably fade out, for it was founded on a morbid interest in the religion of the conquerors. I was prepared for that to happen. It didn't. Our crowds were larger than two years before and the response in the decision cards was greater. Two years before that we had 24,0.0 sign the decision cards for immediate or defferred baptism, this time there were 31,000.

Evidently the post-war interest in Christianity had survived the lifting of the Occupation and was therefore not based on it.

When I went this year February-April—I was warned that the criticism of America in regard to the H-bomb, rearmament, and the influence of the American bases in Japan, were turning their edge against Christianity and the going would be tough. I was prepared for it, for I was used to tough going in India. In each of the last two visits I went to approximately 73 cities in three months, covering the whole of the Islands.

The Significance of Decision Cards

This time there was some falling away on the part of the students. But this falling away on the part of student was made up by the middle-aged people who had gone through the war and had scars on their souls and bodies. Where the preparation was the same the attendance was about the same and the results on the decision cards were about the same. I say about the same, but not quite the en-masse signing that could be found even two years ago. This time the signing was more discriminating and more hesitant, and because of this the quality was better. There was no reason now why they should come to hear me as an American, for the honey-moon period was over. In fact it was in spite of, rather than on account of. Though we went to less schools than two years ago, yet the total number of decision cards was approximately 24,000.

What did this mean? If it meant anything it pointed to the fact that this post-war interest in Christianity had survived both the lifting of the Occupation and the criticism of America. Then it was founded on something deeper—the necessity on the part of Japan of finding a new faith. The old way of life had broken down. The military had taught the people that they were a divine people, with a divine emperor and therefore they had a

divine destiny to rule. That whole philosophy of life went down in blood and ruin. It left a vacuum. Into that vacuum are moving all sorts of things to take over the allegiance of the people. There are six hundred sects registered with the Government—straws that men grasp at in the flood of things. They can probably be disregarded. They will come and go.

The Alternatives before Japan

But there are four live alternatives before Japan at the present moment: (1) To remain in this period of moral and spiritual emptiness and try to fill it with scientific secularism (2) A rivival of the old faiths — Buddhism, Shintoism (3) Communism and (4) Christianity.

The old faiths are being revived —as custom and festival and nationalism. That was almost inevitable. The outer pressures lifted, life swung back into the old. But the Emperor said to me in person: "What our people need is moral and spiritual regeneration." Have the old faith that spark that can produce that moral and spiritual regeneration? It is doubtful. They are trying to save themselves—they cannot save the nation.

As far as living in this vaccum—that too is impossible. For the nation is feeling the spiritual emptiness. A Governor said: "I'm tired of the unreal." That same Governor gathered leading business and professional men at 10 a m. during business hours to listen to what I had to say about a positive faith. When a leading doctor told me that tuberculosis had been ousted as Killer No. 1 in Japan in favour of heart disease and high-blood pressure, I asked him what was producing this high-blood pressure, and he replied: "Spiritual uneasiness" Spiritual uneasiness has sent up the blood-pressure of a whole nation. It is not probable that the nation will try to rest in this spiritual uneasiness, for not only nature, but human nature abhors a vacuum.

That leaves Communism and Christianity. The future lies between these two, I believe. People thought with the lifting of the Occupation Communism would flare up. It didn't. Before the Occupation the Communists polled 3,000,000 votes, after lifting they polled 9 0,000. And in the last election held this Spring they did not gain appreciably. Down deep the Japanese ike democracy and freedom and the faith that lies behind them—Christianity.

And this in spite of America's insistence upon their rearming and in spite of the presence of American troops in the 600 bases throughout Japan. Some of these bases are like Sodom and Gomorrah rolled into one. Such signs as these are on the public streets: "Made shows cameras rented." "Sexy hostes es will serve you completely. American personnel have brought the demand, Japanese have given the supply. We are the moral aggressors—and therefore the more guilty. In two places where there were bases the large halls were only half filled with Japanese—600 or 700 in halls holding 1200, cause and effect. And yet in spite of all this there is the underlying hunger for a faith that satisfies.

Hunger for a Satisfying Faith

We have been insisting that America and Christianity are not to be identified, that one is only a partly Christianized people, that Christianity stands in its own right and that they have a right to go straight to the Fountain Head—to Christ and get their Gospel at firts hand, not meditated through us, and that if they can show us a better type of Christianity we will sit at their feet. That Christianity does make a difference was seen in the request some pastors wanted to send through me to the American Government. "Please ask them to send us only Christian soldiers to Japan." They saw the difference! And there is a difference!

The mood is to be seen in this: In one city the newspaper, the Electric Co. and the Christian Church joined in sponsoring the meetings—the newspaper furnished the sound-truck to announce the meeting and the Electric Co. furnished the Hall and entertained us free in their new hotel. The head of the newspaper said: "I am not a Christian, but a lot of prominent people are thinking, in terms of adopting Christianity though its standards are high. If we did we could shake hands with a large part of the world as Christian brothers"

Our closing meeting of the series was held in the open amphitheatre in Hibiya Park in Tokyo, holding about ten thousand. It was a gamble with the weather. Since the day opened fair not one third of the people had umbrellas. It began to rain just before the meeting began. Would the auidence break up at once? I really expected them to do so, for no one could blame them. Instead they sat for an hour and a half in the rain, allowed me to finish my address and take decision cards. And there were 611 decision cards signed—in the rain! They are the most disciplined people of the world. When a crowd will sit through rain for an hour and a half and sign decision cards at the end—then that people want something. And that something may be Christianity.

ചരിത്രപംക്തി 4.

മാർത്തോമ്മാ ശ്ലീഹായുടെ ആഗമനം

(പി. എം. പത്രോസ്, മുളന്തുരുത്തി)

അശരണരായി പ്രാണരക്ഷാർത്ഥം ഇപ്രകാരം ഓടിപ്പോയ യൂദന്മാർ പേർഷ്യാ ഇൻഡ്യാ മുതലായ ദേശവിഭാഗങ്ങളിൽ എത്തി അഭയം പ്രാപിച്ചു. (മലബാറിലെ പൂർവ്വ ക്രിസ്ത്യാനികൾ പുറം80 Malabar Gazeteer P.51 Land of the Peumals by Mr. Day) ഈ ഓടിപ്പോക്കിൽ ധാരാളം യഹൂദർ കേരളക്കരയിലും എത്തി. അവർ കാലക്രമത്തിൽ തങ്ങളുടെ കുലത്തൊഴിലായ കച്ചവടത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. അങ്ങിനെ അവരും കേരളത്തിലെ നിവാസികളായിത്തീർന്നു.

ഈ വക ഓരോകാരണങ്ങളാലും ഇസ്രായേലിൽ നിന്നു ഒളിച്ചോടിപ്പോയ-വഴിതെറ്റിപ്പോയ— ആടുകളായ യഹൂദന്മാരെ പ്രത്യേകം അന്വേഷിക്കുന്നതിനു ചുമതലപ്പെടുത്തപ്പെട്ട ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രഥമശിഷ്യരിൽ ഒരുവനായ വി. തോമസ് അപ്പസ്തോലൻ ഇൻഡ്യയിലും വിശിഷ്യ അക്കാലത്തു കേരളത്തിലെ പ്രധാന തുറമുഖവും വാണിജ്യകേന്ദ്രവുമായിരുന്ന കൊടുങ്ങല്ലൂരും കുടിയേറിപ്പാർത്തിരുന്ന സ്വന്തജനങ്ങളുടെ അടുക്കൽ ഈ പുതു സുവിശേഷം പ്രഘോഷിക്കണമെന്നുള്ള സത്യആന്തരത്തോടെയാണ് തിരിച്ചതെന്നും മേൽ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്ന നാനാമുഖങ്ങളായ രേഖകൾ ആലോചനാവിഷയമാക്കുമ്പോൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. ശ്ലീഹാ മലയാളക്കരയിലെ യൂദന്മാരോടും ക്രിസ്തുമാർഗ്ഗം പ്രസംഗിച്ചുവെന്നുള്ളതിനും ചില പുരാതനരേഖകൾഉണ്ട്. മാർ തോമാചരിത്രം കല്യാണപ്പാട്ടു എന്ന പുസ്തകത്തിൽനിന്നു താഴെ ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്ന ഭാഗം ഈ സംഗതിയെ സ്പഷ്ടമാക്കുന്നു.

'ആ ദേശത്തുവസിക്കും
യൂദന്മാരോടും ശ്ലീഹാ
മേദിനിരക്ഷകന്റെ
മാർഗ്ഗമുപദേശിച്ചു
യൂദന്മാരിൽ പലരും
മ്ശിഹായെയറിഞ്ഞു
മോദേനവിശ്വസിച്ചു
മാമോദീസായുംമുങ്ങി
യൂദജനങ്ങളുന്നു
പാർത്തുവന്നസ്ഥലത്തെ
യൂദന്മാരുടെ കുന്നെന്നുപറഞ്ഞീടുന്നു.

(തോമാശ്ലീഹാചരിത്രം കല്യാണപ്പാട്ടു പുറം 17)

ഇൻഡ്യയിൽ വിദേശവ്യാപാരത്തിനുസിദ്ധിച്ചിരുന്ന അസാധാരണവും പ്രചുരപ്രചാരവുമായ പ്രാബല്യം ഹേതുവാലാണ ക്രിസ്തുമതം ഇൻഡ്യായിൽ പ്രചരിക്കുന്നതിനു ഇടയായതെന്നും ക്രിസ്തുവിന്റെ പ്രഥമശിഷ്യന്മാരിൽ ഒരുവനായ സെൻറുതോമസ് എന്ന സിദ്ധൻ ഏ. ഡി.52-ൽ കടൽവഴിയായി ഒരു കച്ചവടക്കപ്പലിൽ കൊടുങ്ങല്ലൂർ തുറമുഖത്തുവന്നെത്തി ക്രിസ്തുമതത്തെ ആദ്യമായി ഇൻഡ്യായിൽ പ്രസംഗിച്ചെന്നും ഉള്ളതിനെ ചരിത്രകാരന്മാർ പലരും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. കൊച്ചിരാജ്യചരിത്രം 1—ാംഭാഗം By പി. പത്മനാഭമേനോൻ പുറം5—12) തിരുവിതാംകൂർ ചരിത്രംBy ശ്രീ. കണ്ടേശ്വരം പി. പത്മനാഭപിള്ള1-ാംഭാഗംപുറം5)ക്രിസ്ത്വാബ്ദാരംഭത്തിനു വളരെമുമ്പ് ഒരു വലിയ യൂദസമൂഹംമലബാറിൽ സ്ഥിരവാസം തുടങ്ങുകയും അവരെത്തുടർന്ന് പല യഹൂദകുടുംബങ്ങളും ക്രിസ്തുവിന്റെ ശിഷ്യനായ വി. തോമസ് അപ്പസ്തോലനും കേരളത്തിൽവരിക ഉണ്ടായെന്നും വിശ്വസിപ്പാൻ ധാരാളം തെളിവും ന്യായവും ഉണ്ടെന്നുള്ള പ്രസ്താവനയും ഈ അഭിപ്രായത്തെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുന്നു. Henry Lords Jesus in india and the far East P. 63) മലബാറിലെ പൂർവ്വ ക്രിസ്ത്യാനികൾ by തലക്കോട്ടൂര് കുര്യാക്കോസു കത്തനാർ(പുറം 63–96) മാർത്തോമ്മശ്ലീഹാ മലയാളത്തിൽ വന്നുയെന്നും മാർഗ്ഗം അറിയിച്ചുയെന്നും ഉള്ളതിനെപ്പറ്റി കീർത്തിക്കുന്ന പല ഗീതങ്ങളും പൂർവീക നസ്രാണികളുടെ ഇടയിൽ നടപ്പിലിരുന്നതു ഇന്നും പല പഴമക്കാരിൽ നിന്നും പാടിക്കേട്ടിട്ടുണ്ട്. അവയിൽ ചിലതു സന്ദർഭാനുസരണം ഉദ്ധരിക്കുന്നതാണ്. എന്നാൽ ഇവയെല്ലാം പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളല്ല. കാലപ്പഴക്കംമൂലംഅക്ഷരങ്ങൾ പല ദിക്കിലും പൊടിഞ്ഞു പോയിരിക്കുന്നു. ചിലേടത്തു അക്ഷരങ്ങൾ തന്നെ ഇല്ല. "ഏട്ടേട്ട മാറിയാൽ പൊട്ടേട്ട്"എന്ന പഴമൊഴിപ്രകാരം അനുസൃതമായി ഉണ്ടായ പകർത്തിയെഴുത്തുമൂലം സംഭവിച്ചതാണെങ്കിലും അത്തരം പൊടിവുകൾ ഉള്ളേടത്തു ഇൻറു (x)അടയാളം രേഖപ്പെടുത്തുന്നതായിരിക്കും. വെറും കല്പിതകഥകളെ ആസ്പദമാക്കി ഇത്ര വളരെ ഗാനങ്ങൾ മലയാളത്തിലും തമിഴിലും രചിപ്പാനും ഇടയില്ലാത്തതാണ്.

ഗീതം I

1. എൻറീശെ നരർകൾക്ക്
ഇണ്ടൽ തീർപ്പാൻ അരുളാലെ

Japan's thought has not crystallized around any of these alternatives as yet. It is still fluid. It will probably be made up in the next years. Ten decisive years.

The Ripest Evangelistic Field

The bottle neck? The church. It has been and still is a pastor's church. An aggressive lay movements has hitherto not developed except here and there. Now in the movement of what they call Volunteers there is the possibility of an aggressive lay movement of evangelism. Some of these Volunteers win a third to a half of the people they call on—win them to baptism and the Church and the following of Christ. We thought it wonderful that laymen in America can and do win about half the people they call on through visitation evangelism But they do it from a nominally Christian environment. These Volunteers win a third to a half from a non-Christian environment. It shows the emptiness—and the possibilities;

Japan is still the ripest evangelistic field in the world to-day. In all these meetings there did not seem to be a ripple of opposition on the surface. If we had had from a hundred people making decisions a night in India there would have been riots. In Japan, not a ripple. Reason? well, they can stay in their homes and be Christians without a social break.

Japan is important. She is in the hour of the Great Decision. So was China — twenty years ago. We thought China might go Christian —great crowds, response, the President was a Christian! But it was too little and too late and Communism took over That may be the history of Japan. But I do not believe it need be—or will be. Japan may go Christian,.

The Guardian.

മണ്ഡലം പുകൾകൊണ്ട
മലയാളക്കവന്ന
മാർതോമ്മാ ശ്ലീഹായെപാഹിമാം.

x x x x

2. മാറാനീശോ മിശിഹായുടെ
ശിഷ്യരിൽ നമ്മുടെ ബാവാ
മത്തോമ്മാൻ മലയാളത്തു
മാർഗ്ഗമറിയിപ്പാൻ വന്നു.
3. മത്തോമ്മാനും മയിലിന്മേൽ
മലങ്കരയ്ക്കും എഴുന്നള്ളി മാർ തോമ്മാ
ശ്ലീഹായെ പാഹിമാം.

ഇത്തരം അനേകം ഗീതങ്ങൾ അച്ചടിയും കയ്യെഴുത്തുമായിട്ടുണ്ട്. ഇന്നും പലരുടെ കൈവശങ്ങളിലും ഇരിക്കുന്നുമുണ്ട്. അധികവും താളിയോല ഗ്രന്ഥങ്ങളുമാണ്. കാലപ്പഴക്കംകൊണ്ടും ചിതൽ കടിച്ചും പാററാ നക്കിയും നാശമാശപ്പെട്ടു പോയിരിക്കുന്നതിനാൽ ഇക്കാലത്തു് അവ കണ്ടുകിട്ടാൻ വളരെ പ്രയാസമാണ്. കിട്ടിയാൽ പറയത്തക്ക ഗുണവും ഇല്ല. എങ്കിലും ഈ വക രേഖകളിൽ അനുമാനിക്കേണ്ടതു വെറും കിംവദന്തികളല്ല മാത്രം ആസ്പദമാക്കി ഇത്രയൊക്കെ വിസ്തരിച്ചും പ്രശംസിച്ചും നമ്മുടെ പൂർവികർ രേഖപ്പെടുത്തേണ്ട യാതൊരാവശ്യവും ഇല്ലായിരുന്നെന്നാണ്. ഇവയും ഇതര തെളിവുകളുടെ ശേഖരത്തിൽ പെടുത്താവുന്നതും നമ്മുടെ പാരമ്പര്യവിശ്വാസത്തിനു കൂടുതൽ ഔജ്ജിത്യം നൽകാവുന്നവയുമാണ്. തോമ്മാശ്ലീഹാ ദക്ഷിണ ഇന്ത്യ സന്ദർശിച്ചു സുവിശേഷം പ്രസംഗിച്ചതും പള്ളികൾ സ്ഥാപിച്ചും ബ്രാഹ്മണർ തുടങ്ങിയ ഉൽകൃഷ്ടമതക്കാരിൽ നിന്നു അനവധി ആളുകളെ ക്രിസ്ത്യാനികളാക്കിയതും കൊടുങ്ങല്ലൂരും മൈലാപ്പൂരും ഉണ്ടായിരുന്ന രാജാക്കന്മാരെപ്പോലും മാനസാന്തരപ്പെടുത്തിയതും ഒടുവിൽ മൈലാപ്പൂരിൽവച്ചു രക്തസാക്ഷി മരണം പ്രാപിച്ചതും ആയ പലേ സംഗതികളെ ക്രോഡീകരിച്ചു പ്രാചീന നസ്രാണികൾ ഗ്രന്ഥവരിയും എഴുതി സൂക്ഷിച്ചിരുന്നു. പറങ്കികൾ തെക്കേ ഇന്ത്യയിൽ വന്നെത്തിയ കാലത്തു ദക്ഷിണ ഭാരതത്തിൽ വി: ശ്ലീഹായുടെ സുവിശേഷഘോഷണത്തെ ഉൽഘോഷിച്ച് അനേക പാട്ടുകൾ മലങ്കര നസ്രാണികൾ പാടിയിരുന്നതു അവർ കേൾക്കുകയും ഇവ എഴുതിയിരുന്നതു് കാണുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു പുരാതന ഗീതം വി:ശ്ലീഹായുടെ ശിഷ്യനായ നിരണത്തു മാളികയിൽ തോമ്മ, എന്ന വൈദികൻ ചമച്ചിരുന്നതായി പറയപ്പെടുന്നു. അതിൽ നിന്നു കുറെക്കൂടി ചുരുക്കി എ. ഡി. 1601-ൽ തോമ്മാ ശ്ലീഹാ എന്നു പേരുള്ള മറെറാരു പുരോഹിതൻ വേറൊരു ഗീതവും ചമച്ചിട്ടുണ്ടത്രേ.

സാക്ഷാൽ ദൈവം മൂവരൊരുവൻ
താൻ
മാർത്തോമ്മയുടെ സുകൃതത്താൽ–
എന്നു തുടങ്ങി
ആരാധനയോടിതെല്ലാവരും
അറിവാൻ ദൈവം കൃപചെയ്ക–എന്നു അവസാനിക്കുന്നതായ 448വരികൾ പ്രസ്തുത പുസ്തകത്തിൽ നിന്നു മാർ തോമാക്രിസ്ത്യാനികൾ എന്ന പുസ്തകത്തിൽ തൽഗ്രന്ഥകർത്താവ് ഉദ്ധരിച്ചിരിക്കുന്നതു് എല്ലാവരും വായിച്ചിരിക്കേണ്ടതാണ്. (മാർ തോമാക്രിസ്ത്യാനികൾ, പി. പി. 62–79).

അസ്സീസിയിലെ ഫ്റാൻസീസ് 32.

ഒരു താരം ഉദിക്കുന്നു

(എം. കുര്യൻ, കോതമംഗലം)

ലാ വേർണിയാ അതു സ്വീകരിക്കണമോ? ഒരുപക്ഷേ, ഭാവിപ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഒരു സൂചന ആ സഹായവാഗ്ദാനത്തിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുകയല്ലേ? ഇനിയും പ്രവർത്തനത്തേക്കാൾ കൂടുതലായി ധ്യാനാത്മകമായ ജീവിതമായിരിക്കുമോ ദൈവം ആവശ്യപ്പെടുന്നതു്? പ്രസംഗങ്ങൾ നിറുത്തിവച്ചിട്ടു ദൈവത്തോടൊന്നിച്ചു ശേഷമുള്ള നാളുകൾ ഏകാന്തതയിൽ കഴിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു ക്ഷണമാണോ ഓർലന്റോയുടെ സഹായവാഗ്ദാനത്തിൽ പ്രതിഫലിക്കുന്നതു്?.......ഫ്റാൻസിസിന്റെ മനസ്സിൽ ഒരു അനിശ്ചിതത്വം നിഴൽവീശി. അടുത്ത പടിയെപ്പററി എന്തുചെയ്യേണ്ടുവെന്നറിയാതെ ഒന്നു കുഴങ്ങി.

ഫ്റാൻസിസ് പോർട്യാംകുലയിൽ തിരിച്ചെത്തി. അവിടെയാണ് ആദ്യം ആ യുവാവിനു് ആഹ്വാനം ലഭിച്ചതു്. വിശ്വസ്തതയേറിയ ആ ആൽത്താര വീണ്ടും എന്തെങ്കിലും മാർഗ്ഗനിർദ്ദേശം നൽകാതിരിക്കുകയില്ലെന്നു ഫ്റാൻസിസ് വിശ്വസിച്ചു. വീണ്ടും തന്നോടു സംസാരിക്കണമേയെന്നു് ആ യുവാവ് അഭ്യർത്ഥിച്ചു. പക്ഷേ ഇത്തവണ യാതൊരു മറുപടിയുമുണ്ടായില്ല. ബാഹ്യലോകം മുഴുവൻ നിശ്ശബ്ദതയിലാണ്ടു. കരണ്ടുതിന്നുന്ന ഒരു അനിശ്ചിതാവസ്ഥ മനസ്സിനെ അസ്വസ്ഥമാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു.

ഫ്റാൻസിസിന്റെ ദൗർബല്യവശങ്ങളും ഉൽകൃഷ്ടവശങ്ങളും പ്രവർത്തനനിരതമായിരുന്നുവെന്നതിൽ സംശയമില്ല. ക്ഷീണം നല്ലവണ്ണം പിടപെട്ടിരുന്നു; നിരാശയും ഒട്ടേറെ ബാധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇത്രയധികം കഠിനാദ്ധ്വാനം ചെയ്യുന്ന മനുഷ്യനു ശാരീരികക്ഷീണത്തിൽ നിന്നു ദീർഘകാലം ഒഴിഞ്ഞുമാറി നിൽക്കാൻ സാധ്യമാവുകയില്ലായിരിക്കണം. ഇതോടൊന്നിച്ച് ഒരു ചിന്താഭാരം മനസ്സിനെ മർദ്ദിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഇത്ര വലിയൊരു സമൂഹത്തെ സമർത്ഥമായി നിയന്ത്രിച്ചു കൊണ്ടുപോകാൻ തന്നെക്കൊണ്ടാവില്ലെന്ന ചിന്തയായിരുന്നു അതു്. ശാന്തിക്കും ഏകാന്തതയ്ക്കും ദൈവവുമായുള്ള ആനന്ദപ്രദമായ കൂട്ടായ്മയ്ക്കുംവേണ്ടിയുള്ള ഒരു ആത്മദാഹം കൂടുതൽ കൂടുതൽ ശക്തിപ്പെട്ടുവന്നു. ധ്യാനാത്മക ജീവിതത്തിനു സുശക്തമായ ഉൾപ്രേരണ ചെലുത്താൻ ഈ നിലപാടു കൂടുതൽ സഹായകമായി ഭവിച്ചു.

ഫ്റാൻസിസ് ഒരു കലാകാരനായിരുന്നു. കലാസൃഷ്ടിക്കും ആത്മപ്രഘോദനത്തിനുമുള്ള വമ്പിച്ച സിദ്ധികൾ ആ യുവാവിൽ ലബ്ധപ്രതിഷ്ഠിതമായിരുന്നു: ആ കലാകാരന്റെ ഹൃദയരോദനം സഹാനുഭൂതിയോടുകൂടിയല്ലാതെ ആർക്കു ശ്രവിക്കാൻ കഴിയും!! ആരെങ്കിലുമൊരാൾ എന്റെ ജീവിതത്തിന്റെ ചുമതലകളും ഭാരങ്ങളും ഒന്നു് ഏറെറടുത്തിരുന്നെങ്കിൽ!" അങ്ങനെ, ചിന്തിക്കാനും സൃഷ്ടിക്കാനും എനിക്കു് അവസരം ലഭിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ!" ഏററവും എളിയ ഒരു കലാകാരനും ആ ആത്മരോദനം മനസ്സിലാവാതെ വരില്ല. താൻ സൃഷ്ടിക്കാനുദ്ദേശിക്കുന്ന പരിപൂർണ്ണ കലാമാതൃകയുടെ മുമ്പിൽ, തന്റെ പ്രസംഗങ്ങൾ വെറും നിഴലുകളായി ആ യുവാവിനുതോന്നി. തന്റെ ജീവിതത്തെ മാദ്ധ്യ (മീഡിയം) മാക്കി, പരിപൂർണ്ണമായ ഒരു ആത്മീക "മാതൃക" സൃഷ്ടിക്കുവാൻ ഫ്റാൻസിസ് ആഗ്രഹിച്ചു. അതൊരുപക്ഷേ വളരെ കുറച്ചുപേർ മാത്രമേ ഇപ്പോൾ മനസ്സിലാക്കിയെന്നുവരൂ. അതു സാരമില്ല. ഭാവിതലമുറകൾ മനസ്സിലാക്കിക്കൊള്ളും.

ഫ്റാൻസിസ് ഒരു കാമുകനായിരുന്നു. വിശ്വമെമ്പാടും സ്നേഹകണങ്ങൾ വർഷിച്ച ഒരു പ്രേമഗായകൻ. അപരിമേയശക്തിയുമായി ആ യുവാവു പ്രേമബന്ധത്തിലായിരുന്നു എന്നു ധരിക്കുകയാണ്. ഫ്റാൻസിസിനെ മനസ്സിലാക്കാൻ ആദ്യമായി വേണ്ടതു്. പരിപൂർണ്ണ സ്നേഹത്തിൻെറ സ്വഭാവത്തിലുള്ള ഒരു പ്രേമബന്ധമാണതു്. വിനയാദരങ്ങളോടെ നാം ഗ്രഹിക്കേണ്ട ഒരു വസ്തുതയാണിതു്. അജ്ഞതാതിമിരം ബാധിച്ചിട്ടു്, നാം അതു് അവഗണിക്കാൻ ഇടയാകാതിരിക്കട്ടെ. കാലകാലങ്ങളിൽ എഴുന്നേറ്റിട്ടുള്ള മിസ്റ്റിക്കുകൾ എല്ലാവരുംതന്നെ പറയുന്നു. സ്വർഗ്ഗീയ പ്രേമഭാജനവുമായുള്ള സംയോഗം ഏറ്റവും പരിപൂർണ്ണമായ മാനുഷിക പ്രേമത്തിനു പോലും അജ്ഞാതമായ ആനന്ദത്തെ വിമോചിപ്പിക്കുമെന്നു്. അതുമായയാണെന്നോ മിഥ്യാകഥനമാണെന്നോ നമുക്കു തോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ, വാസ്തവത്തിൽ അനേകരുടെ ജിവിതത്തിൽ അതു് യാഥാർത്ഥ്യനിഷ്ഠമായ ഒരു അനുഭവമാണെന്നു സമ്മതിച്ചേ മതിയാവൂ. ലോകത്തിൻെറ ചിരി, സാധാരണ കാമുകന്മാരെയെന്നപോലെ ഫ്റാൻസിസിനേയും ക്ലേശിപ്പിച്ചില്ല. സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ തൻെറ പ്രേമഭാജനവുമൊത്തു് ഈ ദിവസങ്ങൾ ഏകാന്തതയിൽ ചെലവഴിക്കുന്നതിനു് ആ യുവാവു് അത്യധികം ആഗ്രഹിച്ചു.

കലാകാരനും കാമുകനും എന്നിവയ്ക്കു പുറമേ, ഫ്റാൻസിസ് ഒരു വിശുദ്ധൻ കൂടിയായിരുന്നു. ക്ലേശിച്ചു, പോരാടി, മുന്നോട്ടുനീങ്ങുന്ന ഒരു വിശുദ്ധനും ആത്മപീഡനത്തിൽനിന്നു ഒഴിഞ്ഞുനിൽക്കാൻ സാദ്ധ്യമാവില്ല. പ്രേമഭാജനത്തോടൊന്നിച്ചുള്ള ജീവിതം സംബന്ധിച്ച ആശയത്തിൻെറ മാധുര്യം വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതോടെ, ദണ്ഡനത്തിൻെറ വേദന കുറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കും. പിശാചു് അവിടെ എവിടെയോ ഒളിച്ചിരിക്കുന്നില്ലേ എന്ന ശങ്ക അതോടെ വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്യും, അവസാനം, കേവലചിന്തയ്ക്കുള്ള ശക്തി കുറെയേറെ ക്ഷയിച്ചു കഴിഞ്ഞുവെന്നു സ്വയം മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടുതന്നെ, ഫ്റാൻസിസ് സമ്മതിച്ചു, തൻെറ മുമ്പിലുള്ള പ്രശ്നംതന്നെ പരാജയപ്പെടുത്തിയെന്നു്.

ആരെങ്കിലും അതിനൊരു പരിഹാരം കണ്ടുപിടിച്ചുകൊടുക്കണം. ദൈവത്തിൽ ആശ്രയിച്ചു്, ഒരു പുതിയ മാർഗ്ഗം പരീക്ഷിക്കുന്നതിനു ഫ്റാൻസിസ് ഉദ്യമിച്ചു. അതിരസകരമായ ഒരു മാർഗ്ഗമാണതു്. പൗരോഹിത്യത്തിലും ഒരു സ്ത്രീയുടെ ഉൾബോധത്തിലും ഫ്റാൻസിസിനുണ്ടായിരുന്ന വിശ്വാസം അതു സുവ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ടു്. കാർസേരിയിലെ അരണ്യതമസ്സുരങ്ങളായ വനാന്തകേന്ദ്രത്തിനുള്ളിൽ, ഒരു ഗുഹയ്ക്കകത്തു്, സിൽവെസ്റ്റർ കുറെനാളത്തേയ്ക്കു് ധ്യാനത്തിനുവേണ്ടി ഏകാന്തവാസമനുഷ്ഠിക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. (ഫ്റാൻസിസിനു ലഭിച്ച ആദ്യത്തെ പുരോഹിതനാണു് സിൽവസ്റ്റർ എന്നോർക്കുമല്ലോ.) സാൻഡാമിയാനോയുടെ വെള്ള ഭിത്തികൾക്കകത്തു് ആരാധനയിലും സാധുജനശുശ്രൂഷയിലുമായി നിശ്ശബ്ദ സേവനമനുഷ്ഠിക്കുന്ന ഒരു സ്ത്രീരത്നമുണ്ടു് — ക്ലാരാ. ലക്ഷ്യം പിഴയ്ക്കാത്ത ധ്യാനാനുഭൂതികളോടുകൂടിയ ഒരു പുരോഹിതൻ; പ്രേമസ്വരൂപിണിയായ ഒരു വനിത, തൻേറതിനേക്കാൾ ലളിതവും പ്രജ്ഞാപ്രബുദ്ധവുമായ ആത്മാവുള്ള ഒരു വനിതാരത്നം.

ഫ്റാൻസിസ് തൻെറ പർണ്ണകുടിലിൽനിന്നു പുറത്തുവന്നു. "മാസ്സിയോ" അദ്ദേഹത്തിൻെറ വിളി ആശ്രമാന്തരീക്ഷത്തിൽ മുഴങ്ങി.

ഏറെത്താമസിയാതെ, ആ വിശ്വസ്ത സ്നേഹിതൻ ഗുരുസമക്ഷത്തിലേക്കു നടന്നു. ഒരു കാര്യം ഗ്രഹിച്ചുകഴിഞ്ഞാൽ അതു പറഞ്ഞുകേൾപ്പിച്ചു മറ്റുള്ളവരെ മനസ്സിലാക്കിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള അസാമാന്യമായ കഴിവു മാസ്സിയോയിക്കുണ്ടായിരുന്നു. ഫ്റാൻസിസ് കാര്യമെല്ലാം മാസ്സിയോയെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കി, ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു. "ആദ്യമേ ക്ലാരയുടെ അടുക്കൽ ചെല്ലുക. ഞാൻ ഒരു വിഷമ പ്രശ്നത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കുകയാണു്. ലാവേർണിയായിൽ പോയി ധ്യാനത്തിൽ കഴിയണോ? അതോ, ബാഹ്യലോകത്തിലേക്കിറങ്ങി പ്രസംഗിച്ചും ശുശ്രൂഷിച്ചും മുമ്പോട്ടുപോകണോ? ഏതു മാർഗ്ഗമാണവലംബിക്കേണ്ടതു്? ദൈവസമക്ഷം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനു ക്ലാരയോടു് ആവശ്യപ്പെടുക. എന്തൊരുത്തരമാണു ലഭിച്ചതെന്നു വച്ചാൽ അതു പറയട്ടെ. അതിനുശേഷം കാർസേരിയിൽ പോയി, സിൽവസ്റ്ററെ കണ്ടു് ഇതേ അപേക്ഷതന്നെ അവിടെയും സമർപ്പിക്കുക."

മാസ്സിയോ പോർട്ട്യാങ്കുലയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു. ആദ്യമേ സാൻഡാമിയാനോയിലേയ്ക്കു നടന്നു. അനന്തരം, അങ്ങു്, വളഞ്ഞുയർന്നു കിടക്കുന്ന കയറ്റം കയറി കാർസേരിയിലേയ്ക്കും.

അന്നു രാത്രി മുഴുവൻ ഫ്റാൻസിസ് മുട്ടിന്മേൽ കഴിച്ചു. ഏകാന്തതയിൽ ലഭിക്കുന്ന സന്തോഷങ്ങളുടെ എല്ലാവിധ ചിന്തകളോടും മല്ലുവെട്ടി. പ്രാർത്ഥനയിൽ മനസ്സ് ഏകാഗ്രമാക്കി. ആ രണ്ടു വ്യക്തികൾ മുഖേന ദൈവം തന്നോടു സംസാരിക്കണം. ഇന്നത്തെ അനിശ്ചിതത്വത്തിനൊരു പരിഹാരമുണ്ടാവണം.

....

ഒരുദിവസം പ്രഭാതത്തിൽ, അങ്ങകലെ മൂടൽമഞ്ഞിലൂടെ മാസ്സിയോയുടെ അവ്യക്തരൂപം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ഫ്റാൻസിസ് ആദരവോടെ മുമ്പോട്ടു നീങ്ങി, തൻെറ വിശ്വസ്തസുഹൃത്തിനു സ്വാഗതമരുളി; ഇപ്രകാരം അർത്ഥിച്ചു: "സഹോദരാ, ഇപ്പോൾ ഒന്നും പറയരുതേ. ആദ്യമേ ഞാൻ നിൻെറ പാദങ്ങൾ കഴുകി, നിനക്കു ഭക്ഷണം നൽകാം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഒരു മാലാഖയേപ്പോലെ, നീ നിൻെറ അധരങ്ങളിൽ കർത്താവിൻെറ വചനം വഹിക്കുന്നു."

ഫ്റാൻസിസ് ആഗതൻെറ പാദങ്ങളെ കഴുകി. പാലും അപ്പവും നൽകി സൽക്കരിച്ചു. ആഹാരം തീർന്ന ഉടനെ അവർ വനാന്തരംഗത്തേയ്ക്കു നടന്നു. ഏകാന്തമായ ഒരു കോണിൽ അവർ ആസനസ്ഥരായി. വസന്തത്തിലെ മഞ്ഞണിഞ്ഞ ഒരു സുപ്രഭാതം. പക്ഷികളുടെ കൂജനങ്ങൾ മാത്രമേ അവിടത്തെ നിശ്ശബ്ദതയെ അല്പാല്പമായി ഭഞ്ജിച്ചിരുന്നുള്ളു. ഫ്റാൻസിസ് വിനയാദരവുകളോടെ മാസ്സിയോയുടെ മുമ്പിൽ മുട്ടുകുത്തിയിരുന്നു.

"ഞാൻ എന്തു ചെയ്യണമെന്നാണു് എൻെറ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിൻെറ അഭിമതം?"

മാസ്സിയോ പ്രതിവചിച്ചു: "ഫ്റാൻസിസ് പുറപ്പെട്ടു പോയി പ്രസംഗിക്കണമെന്നാണു് ഇരുവരുടേയും ക്ലാരയുടേയും സിൽവസ്റ്ററുടേയും—അഭിപ്രായം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ആത്മാക്കളുടെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടിയാണു് ഫ്റാൻസിസ് ലോകത്തിലേക്കു് അയയ്ക്കപ്പെട്ടതു്."

"പ്രസംഗിക്കുക!" കർത്താവിൻെറ ആത്മാവു് ഫ്റാൻസിസിനെ പിടിച്ചുകുലുക്കി. "പ്രസംഗിക്കുക" പ്രതിദ്ധ്വനിയെന്നോണം ആ യുവാവു് ആവർത്തിച്ചു. "എന്നാൽ, ദൈവത്തിൻെറ തിരുനാമം മുൻനിർത്തി നാം പുറപ്പെടുകതന്നെ."

	ജൂൺ	മിഥുനം
ഞായർ	19	5
തിങ്കൾ	20	6
ചൊവ്വാ	21	7
ബുധൻ	22	8
വ്യാഴം	23	9
വെള്ളി	24	10
ശനി	25	11

Thought for the Week

Even those of us who are usually honest on principle and by preference, are occasionally saved from lapses into dishonesty by the penalties attached to it when detected.

Archbishop Temple.

THE CHURCH WEEKLY

ഒരു സഭാസമാധാനനിർദ്ദേശം

സ്ളീബാദാസസമൂഹത്തിന്റെ 31-ാം വാർഷികറിപ്പോർട്ടു പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. കേസിന്റെയും വ്യവഹാരത്തിന്റെയും അസ്സമാധാനത്തിന്റെയും പ്രതികൂലസാഹചര്യങ്ങളുടെയും ശിക്ഷണരാഹിത്യത്തിന്റെയും കൊള്ളരുതായ്മകളുടെയും ഇടയ്ക്കു ദൈവത്തിന്റെ വേല ചെയ്യുവാൻ കഴിയുമെന്നുള്ളതിന്റെ ഉത്തമോദാഹരണമാണു സ്ളീബാദാസസമൂഹം. ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവു നയിക്കുന്ന വഴിയെ ഒരാൾ പോകാൻ തീരുമാനിച്ചാൽ "സഭ ഇങ്ങനെ കുഴഞ്ഞുകിടന്നാൽ ഒന്നും നടപ്പില്ലെ"ന്നു മററുള്ളവരെ പഴിയും പറഞ്ഞു സ്വന്ത അലസതകൾ മൂടിപ്പൊതിയാൻ ശ്രമിക്കുന്ന അനേകരുടെ സമുദായത്തിലും നല്ല കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യുവാൻ സാധിക്കും. സ്ളീബാദാസസമൂഹാദ്ധ്യക്ഷനായ മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനിക്കു കാറില്ല. അതുകൊണ്ടു കാറു ലഭിക്കുന്നതുവരെ വാർഷികസഞ്ചാരത്തിനു സാദ്ധ്യമല്ലെന്നു ന്യായമായി സമാധാനപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹത്തിനു കഴിഞ്ഞുകൂടാം. മെത്രാപ്പോലീത്താ ആയിപ്പോയില്ലേ? എങ്ങിനെയാണു് നടക്കുക, എങ്ങിനെയാണു ബസ്സിൽ കയറിപ്പോകുക, സമുദായത്തിനു കുറവല്ലേ ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്താ നടന്നുപോകുന്നതു്? എന്നെല്ലാം തിരുമേനിക്കു സമാധാനം കണ്ടുപിടിച്ചു കമ്മേൽ ദയറായിൽ കഴിഞ്ഞുകൂടിയാൽ ആരും അദ്ദേഹത്തെ കുററം പറയുകയില്ല. എന്നാൽ മുപ്പതുകൊല്ലങ്ങൾക്കു മുമ്പു ബി. ഏ. ബി. ഡി. എൽ. ററി. ബിരുദങ്ങൾ നേടി ചുറുക്കും പ്രസരിപ്പും തികഞ്ഞ ഒരു മാതൃകാദ്ധ്യാപകനായിരുന്ന തിരുമേനി പ്രൊഫസർ പദങ്ങളും വ്യക്തിപരമായ സമ്പാദ്യസാദ്ധ്യതകളും തിരസ്കരിച്ചു സുറിയാനിസമുദായം നൂററാണ്ടുകളായി ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടിരുന്ന ഒരു സേവനമണ്ഡലത്തിലേക്കു കാൽ വച്ചതു കാറു കിട്ടുമെന്നോർത്തല്ല. മെത്രാൻപദം മോഹിച്ചല്ല. ദൈവാത്മാവിന്റെ നടത്തിപ്പിനു വിനീതവിധേയനായി ഇറങ്ങിത്തിരിച്ച അദ്ദേഹത്തിനു കാറില്ലെങ്കിൽ ബസ്സിൽ പോകണമെന്നും ബസ്സില്ലാത്തിടത്തു നടന്നുപോകണമെന്നുമേ തോന്നുകയുള്ളു. അങ്ങനെ വൃദ്ധനായ അദ്ദേഹം യുവസാധാരണമായ പ്രസരിപ്പോടുകൂടി ഓടിനടക്കുന്നതു സമുദായത്തിനൊരു കുറവാണെന്നു തോന്നുന്നെങ്കിൽ സമുദായം കാറു വാങ്ങി കൊടുക്കണം. അതു കിട്ടുന്നതുവരെ അലസമായി കാത്തുകിടപ്പാൻ അദ്ദേഹം തയ്യാറില്ലെന്നു വച്ചു് അദ്ദേഹത്തെ പഴിക്കണ്ട. ദൈവഹിതനിർവഹണം സമുദായ ദുരഭിമാനങ്ങളെക്കാൾ വിലയേറിയതാണെന്നു 30-ൽപരം വർഷങ്ങൾ മിഷനറിയായിക്കഴിഞ്ഞ അദ്ദേഹത്തിനു തോന്നിയതിൽ എന്താണത്ഭുതം. കുപ്പായം ഇട്ടു പോയാൽ ഒരു വക "തൊട്ടാവാടി"ത്വത്തിലേക്കും പ്രധാന ഇരിപ്പിടങ്ങളിലേക്കും സ്വാഗതം ചെയ്യപ്പെടുന്ന സമുദായഅന്തരീക്ഷത്തിൽ ഗലീലപ്രദേശങ്ങളിൽ പത്തു പന്ത്രണ്ടു മുക്കുവരുമായി അങ്ങുമിങ്ങും പ്രസംഗിച്ചും രോഗികളെ സൗഖ്യമാക്കിയും നടന്ന സഭാസ്ഥാപകനെ ആരോർക്കാനാണു്. ഇപ്പോൾ 86 വയസ്സുള്ള ബിഷപ്പ് പെക്കൻഹാം വാൽഷ് തിരുമേനി തെങ്കര ആശ്രമത്തിന്റെ ഉൽഘാടനത്തിൽ സംബന്ധിക്കുവാൻ അന്നു 75 വയസ്സുണ്ടായിരുന്ന വയോവൃദ്ധൻ വൃദ്ധസഹധർമ്മിണിയുമായി തടാകം ആശ്രമത്തിൽനിന്നു 75 മൈൽ ദൂരം സൈക്കിളിൽ ചവുട്ടി പോയ സംഭവം ഓർക്കുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ "കിറുക്കാ"യി മാത്രം ചിലരുടെ മനസ്സിൽ ആ പ്രവൃത്തി തോന്നിയിരിക്കാം. അസ്സാധാരണങ്ങളായി സംഭവിക്കുന്നതെല്ലാം "കിറുക്കാ"യി തള്ളിയാൽ യേശുക്രിസ്തു പ്രവർത്തിച്ച പല അത്ഭുതങ്ങളും കിറുക്കിന്റെ വകഭേദത്തിൽ പെടും! മാർ ഒസ്താത്തിയോസ് തിരുമേനിക്കു് ഒരു കാറു വാങ്ങാനുള്ള ധനശേഖരം 5500 ക.വരെയായെന്നു വാർഷികറിപ്പോർട്ടിൽ കണ്ടു. ഏററവും മർമ്മപ്രധാനമായ ഒരു സമുദായസേവനപ്രസ്ഥാനം വിജയപ്രദമായി നിർവ്വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനിക്കു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാർദ്ധക്യകാലത്തു ഒരു കാറു നൽകിയാൽ കൂടുതൽ കാര്യക്ഷമമായ വേല നടക്കുമെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഞ്ചാരത്തിൽ അതുകൊണ്ടു വരുന്ന സമയലാഭം പ്രയോജനപ്രദമായ കൂടുതൽ ജോലിയിൽ ചെലവഴിക്കുമെന്നും മുപ്പതുകൊല്ലത്തെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സേവനചരിത്രം അറിയുന്ന സമുദായത്തിനു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ അതാണു് "കിറുക്കു്"

വാർഷിക റിപ്പോർട്ടിൽ കാണുന്ന ഒരു സഭാസമാധാന നിർദ്ദേശം വളരെ രസാവഹമാണു്. "പാത്രിയർക്കീസുഭാഗത്തെ തിരുമേനിമാരും ജനങ്ങളും ചുണയോടെ പ. കാതോലിക്കാബാവാ തിരുമേനിയെ സ്വീകരിച്ചു യോജിപ്പു നടത്തുകയും, വടക്കൻപള്ളികളിലേക്കു എതിരേൽക്കുകയും ചെയ്യണം" എന്നാണു് ആ നിർദ്ദേശം. നടന്നാൽ വളരെ നല്ലകാര്യം! ഈ നിർദ്ദേശം വായിക്കുന്ന പാത്രിയർക്കീസുഭാഗക്കാർ എന്തു ചിന്തിക്കുമോ? അവരുടെ മനസ്സിൽ അതിനേക്കാൾ എളുപ്പം പ. കാതോലിക്കാബാവാ തിരുമേനിയും കാതോലിക്കാഭാഗത്തെ മെത്രാന്മാരും പാത്രിയർക്കീസുബാവായെ അങ്ങു സ്വീകരിക്കുകയായിരിക്കും സമാധാനത്തിനു നല്ല മാർഗ്ഗമെന്നു തോന്നിയേക്കാം. ആ തോന്നലുകൾ രണ്ടും സാധിക്കുന്ന വഴിയിൽ പീസ് ലീഗ് ഇരു കൂട്ടരേയും അല്പനേരത്തേക്കു കൊണ്ടു നിറുത്തിയിരുന്നു. അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസുബാവാതന്നെ അതിനു് കഠിന വിരാമം ഇട്ടു. മനുഷ്യമനസ്സിന്റെ നിർബന്ധങ്ങൾക്കും ശാഠ്യങ്ങൾക്കും ചരിത്രപാഠങ്ങൾ പരിഹാരം നിർദ്ദേശിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവ പഠിക്കുവാൻ മനുഷ്യൻ തയ്യാറില്ല. പഠിച്ചാലും ആ പാഠങ്ങൾ അത്യാവശ്യസന്ദർഭങ്ങളിൽ വിസ്മരിക്കപ്പെടും. എന്നാൽ സ്ളീബാദാസസമൂഹവാർഷികറിപ്പോർട്ടിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന നിർദ്ദേശം അപ്പടി സ്വീകരിക്കുവാൻ പാത്രിയർക്കീസുപക്ഷത്തെ ജനങ്ങൾക്കും തിരുമേനിമാർക്കും ഉടനെ സാധിക്കുന്നില്ലെങ്കിലും അവർ ശാന്തമായി ഒരു കാര്യം ചിന്തിക്കണമെന്നു് ഞങ്ങൾക്കു് താല്പര്യമുണ്ടു്. ഒരു പിതാവിനു് രണ്ടു പുത്രന്മാരുണ്ടായിരുന്നു. രണ്ടാമത്തെ പുത്രൻ ഏതോ കാരണ

പ്രതിവാരപ്രഭാഷണം (The Sermon forthe Week)

നിരസിച്ചുകൂടാത്ത രാജകീയക്ഷണം

(എം. ററി.)

വി. ലൂക്കോസ് 14. 15—24 വായിക്കുക.

നമ്മുടെ കർത്താവു് ഒരു പരീശപ്രമാണിയുടെ ഭവനത്തിൽ ശബത്തുദിവസം ഭക്ഷണത്തിനായി ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടു. പണ്ഡിതന്മാരായ ന്യായശാസ്ത്രിമാരും പരീശന്മാരും ഉൾപ്പെടെ പല യഹൂദപ്രമാണികളും അവിടെ സന്നിഹിതരായിരുന്നു. ചുരുങ്ങിയകാലത്തിനുള്ളിൽ പ്രസിദ്ധനായിത്തീൎന്ന ഈ പുതിയ മതോപദേഷ്ടാവിനെ സ്വാഗതം ചെയ്യാനുള്ള മഹാമനസ്കതയോ ആത്മീയ വീക്ഷണമോ അവർക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല, സ്വന്ത ആഭിജാത്യത്തിലും പാണ്ഡിത്യത്തിലും അഹംഭാവംകൊണ്ടിരുന്ന യഹൂദപ്രമാണികൾക്കു് ഈ വകയൊന്നും അവകാശപ്പെടാൻ അർഹതയില്ലായിരുന്ന യേശുവിനോടു പുഛവും നീരസവും തോന്നിയതിൽ അത്ഭുതപ്പെടാനില്ല, അവർക്കു യേശുവിന്റെ മാഹാത്മ്യം കാണുവാനോ തിരിച്ചറിയുവാനോ ഉള്ള കഴിവില്ലായിരുന്നു. അവർ അംഗീകരിച്ചില്ലെങ്കിലും യേശു ആ വിരുന്നുശാലയിലെ പ്രധാന അതിഥി ആയിരുന്നു. എല്ലാ ദൃഷ്ടികളും യേശുവിന്റെനേർക്കു തിരിഞ്ഞു. സന്ദർഭോചിതമായ സംഭാഷണത്തിൽ യേശു പങ്കുകൊണ്ടു. ആവശ്യമെന്നു തോന്നിയ ഉപദേശങ്ങൾ തന്റെ ആതിഥേയനും മററും നൽകി. അതിലൊന്നു വിരുന്നുകഴിക്കുമ്പോൾ സ്നേഹിതന്മാരേയും ചാർച്ചക്കാരേയും ധനികന്മാരായ അയൽക്കാരെയുമല്ല, പ്രത്യുത, ദരിദ്രന്മാരേയും അംഗഹീനന്മാരേയും അഗതികളേയും മററുമാണു ക്ഷണിക്കേണ്ടതെന്നുള്ളതായിരുന്നു. മററൊന്നു് ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവർ മുഖ്യാസനങ്ങളെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചായിരുന്നു. സ്നേഹം, സമഭാവന, വിനയം മുതലായ സൽഗുണങ്ങൾക്കു യാതൊരു സ്ഥാനവുമില്ലാത്ത ഒരന്തരീക്ഷമായിരുന്നു യേശു അവിടെ ദർശിച്ചതു്. യേശുവിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ അവർക്കു് ഒട്ടുംതന്നെ രുചിച്ചുകാണുകയില്ല. അഗാധമായ ആത്മീയ വിഷയങ്ങളേക്കുറിച്ചു യാതൊരു യാഥാർത്ഥ്യബോധവുമില്ലാതെ അലസമായി സംസാരിക്കുവാൻ അവർക്കു പ്രയാസമില്ലായിരുന്നു. യേശു ഒരു സാധാരണ വിരുന്നിനേക്കുറിച്ചു സംസാരിച്ചപ്പോൾ അടുത്തിരുന്ന ഒരു യഹൂദപ്രമാണി അതിലും ഉപരിയായ ആത്മീയ വിരുന്നിലേക്കു യേശുവിന്റെയും മററുള്ളവരുടെയും ശ്രദ്ധയെ ആകർഷിക്കുവാനെന്നവണ്ണം "ദൈവരാജ്യത്തിൽ ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ" എന്നുപറഞ്ഞു. യഹൂദപ്രമാണിയുടെ ഈ വാക്കുകളാണു് ഇന്നത്തെ നമ്മുടെ ചിന്താവിഷയമായ വിരുന്നിന്റെ ഉപമ പറയുവാൻ യേശുവിനെ പ്രേരിപ്പിച്ചതു്.

ദൈവരാജ്യത്തെ യഹൂദന്മാർ ഒരു വിരുന്നിന്റെ സാദൃശ്യത്തിൽ സങ്കല്പിക്കു പതിവായിരുന്നു. ആ പതിവനുസരിച്ചാണു് "ദൈവരാജ്യത്തിൽ ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നവൻ ഭാഗ്യവാൻ" എന്നു് യഹൂദപ്രമാണി പറഞ്ഞതു്. അയാൾ ദൈവരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുമെന്നും ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവരോടൊപ്പം വിരുന്നിൽ പങ്കുകൊള്ളുമെന്നും ഉള്ള കാര്യത്തിൽ യാതൊരു സംശയവുമില്ലാതെയാണു് അയാളുടെ സംസാരം. എന്നാൽ ദൈവരാജ്യത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ സ്വഭാവമെന്താണെന്നോ അതിൽ പ്രവേശിക്കാനുള്ള യോഗ്യത എന്താണെന്നോ അയാൾ അറിഞ്ഞിരുന്നില്ല. താൻ ദൈവരാജ്യത്തിനു് അർഹനാണെന്നുള്ള ഒരു സ്വയനീതിബോധം മാത്രം അയാൾക്കുണ്ടായിരുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള സ്വയനീതിയെ തകർക്കുവാനായിട്ടാണു യേശു ഈ ഉപമ പറഞ്ഞതു്.

സ്വന്തം യോഗ്യതകൊണ്ടു് ആരും ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടക്കുന്നതല്ല എന്നു യേശു വ്യക്തമാക്കി. തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട യഹൂദജാതി അവരുടെ അഹംഭാവംനിമിത്തം പുറത്തു തള്ളപ്പെടുമെന്നും അവർക്കു പകരം ചുങ്കക്കാരും പാപികളും പുറജാതിക്കാരും സ്വീകരിക്കപ്പെടുമെന്നും യേശു മുന്നറിവു നൽകി. ആദ്യം ക്ഷണിക്കപ്പെട്ട യഹൂദപ്രമുഖന്മാരും—പരീശന്മാരും ന്യായശാസ്ത്രിമാരും—ദൈവത്തിന്റെ ക്ഷ

ത്താൽ പിതാവിന്റെ അപ്രീതിക്കു പാത്രമായി. രോഷാകുലനായി പിതാവു് ആ പുത്രനോടു പറഞ്ഞു. "നീ എന്റെ മകനല്ല. എനിക്കുള്ള സ്വത്തുവകകളിൽ ഒന്നും നിനക്കു ഞാൻ തരുന്നില്ല. എല്ലാം ഞാൻ എന്റെ പ്രിയ മൂത്തമകനു് കൊടുക്കുകയാണു്: എന്റെ ഗൃഹത്തിലൊ, ഗൃഹപരിസരങ്ങളിലോ നിന്നെ കണ്ടുകൂടാ" ആ പുത്രൻ പിതൃസന്നിധിയിൽനിന്നു് എന്നെന്നേക്കുമായി നിഷ്കാസനം ചെയ്യപ്പെട്ടു. കാലങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു. എട്ടുപത്തുവർഷങ്ങൾ കനിഷ്ഠപുത്രനില്ലാതെ പിതാവിന്റെ ഭവനം കഴിഞ്ഞുകൂടി. സന്ദർഭവശാൽ കനിഷ്ഠപുത്രനു നൽകിയ ശിക്ഷയ്ക്കു തക്ക കുററം അവൻ ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു് പിതാവിനു മനസ്സിലായി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയം ആർദ്രമായി. മകനെ അന്വേഷിച്ചു തിരിയെ പിതൃഭവനത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നു. "മകനെ നിന്നെ ഞാൻ തെററിദ്ധരിച്ചു. നിനക്കുള്ള വീതം സ്വത്തു് ഞാൻ തരുന്നു. എന്റെ പുത്രന്റെ സ്ഥാനത്തേക്കു് വീണ്ടുംനിന്നെ ഞാൻ പ്രതിഷ്ഠിക്കുന്നു" എന്നു പറഞ്ഞു് പഴയ ബന്ധം പുനഃസ്ഥാപിച്ചു. വാക്കുകൾകൊണ്ടു് നിഷ്കാസനം ചെയ്യപ്പെട്ട പുത്രനെ വാക്കുകൾകൊണ്ടു് തിരിച്ചെടുത്തു. രണ്ടാമതു് പുത്രസ്ഥാനത്തേക്കു് കൊണ്ടുവന്ന മകൻ വീണ്ടും അമ്മയുടെ ഗർഭത്തിൽ കയറി വീണ്ടും ജനിക്കണമെന്നു് അബദ്ധജടിലമായ ഒരു നിർദ്ദേശം അവിടെ നടക്കുന്നില്ല. സാമാന്യബുദ്ധിക്കും യുക്തിക്കും, ചരിത്രപാഠങ്ങൾക്കും വിപരീതമായ ഒരു നിലപാ. അന്ത്യോഖ്യാ പാത്രിയർക്കീസ് ബാവാ സ്വീകരിച്ചുവെന്നു് പ്രഥമദൃഷ്ട്യാ തോന്നിക്കുന്ന ഒരു സംഭവമാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കല്പനമൂലം വന്നുചേർന്നിരിക്കുന്നതു്. ഒരു പട്ടക്കാരനേയോ, മേല്പട്ടക്കാരനേയോ ഒരു കല്പനമൂലം മുടക്കിയാൽ ആ മുടക്കു് അഴിക്കുന്നതിനു് മറെറാരു കല്പന മാത്രം മതിയാകയില്ലേ? അതിനു പകരം വീണ്ടും ഒരു പട്ടംകൊടയും, പ്രാർത്ഥനയും നടക്കണമെന്നുള്ള ഒരു നില സ്വാഭാവികനീതിക്കും ന്യായത്തിനും ചേരുന്നതല്ലെന്നാണു് കാനോനും സുറിയാനിയും ഒന്നും അറിയാത്ത സാധാരണക്കാർക്കു് തോന്നുന്നതു്. പാത്രിയർക്കീസുഭാഗത്തെ തിരുമേനിമാരും ജനങ്ങളും പീസ്‌ലീഗ്‌വ്യവസ്ഥകൾ സമ്മതിച്ചതായി പ്രഖ്യാപിച്ചപ്പോൾ ആ ഒരു വിവേകം അവരെ ഭരിച്ചതായി തോന്നി. സമാധാനത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗം അപ്പോൾ തുറന്നു കണ്ടു എങ്കിലും പാത്രിയർക്കീസുബാവാ അതടച്ചുകളഞ്ഞു. നാം എന്തു ചെയ്യണം എന്നുള്ളതാണു് പ്രശ്നം?

ണത്തെ നിരാകരിച്ചു. പിന്നെ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടതു് "പട്ടണത്തിലെ തെരുവീഥികളിലും ഇടത്തെരുക്കളിലുമുള്ള ദരിദ്രന്മാർ അംഗഹീനന്മാർ"മുതലായവരായിരുന്നു-അതായതു്, യഹൂദന്മാരിൽത്തന്നെ പുറംതള്ളപ്പെട്ടിരുന്ന ചുങ്കക്കാർ പാപികൾ മുതലായവർ. പിന്നെയും ശേഷിച്ചസ്ഥലം നിറയ്ക്കുവാൻ "പെരുവഴികളിലും വേലികൾക്കരികെയും" ഉള്ളവർ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടു. പട്ടണത്തിനു വെളിയിലുള്ള പുറജാതികളെയാണു് ഇവിടെ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു്. സമ്പന്നന്മാരും ഉൽകൃഷ്ടകുലജാതന്മാരും നിറഞ്ഞ ആ സദസ്സിൽ, അവർക്കു മാത്രം ദൈവരാജ്യത്തിലെ വിരുന്നിൽ സ്ഥാനമില്ലാതെ പോകുമെന്നും അവരുടെ സ്ഥാനത്തു നീചന്മാരും ദരിദ്രന്മാരുമായ ആളുകൾ പ്രവേശിപ്പിക്കപ്പെട്ടുമെന്നും പറഞ്ഞതു വലിയ കോളിളക്കമുണ്ടാക്കിയിരിക്കുമെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. ദൈവരാജ്യത്തിലെ വിഭവസമൃദ്ധമായ വിരുന്നിൽ പരീശന്മാരും മററും പങ്കുകൊള്ളുന്നതു് പുറത്തുനിന്നു മാത്രം നോക്കിക്കാണുന്നവരായി ചുങ്കക്കാരെയും പുറജാതികളേയും ചിത്രീകരിക്കുന്നതു പരീശന്മാക്കു സന്തോഷാവഹമായിരുന്നു.

ഉപമയിൽ വിരുന്നുകാരെ രണ്ടുപ്രാവശ്യം ക്ഷണിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. ഈ പതിവു പഴയകാലത്തു സാധാരണമായിരുന്നു. ആദ്യം ക്ഷണിക്കുന്നതു കൂടാതെ, സദ്യയെല്ലാം തയാറായിക്കഴിയുമ്പോൾ ഒരിക്കൽക്കൂടി ആളയച്ചു വിരുന്നുകാരെ വിളിപ്പിക്കുക പതിവായിരുന്നു. ഉപമയിൽ ആദ്യത്തെ ക്ഷണം ദൈവം ഇസ്രായേൽ ജാതിയെ തെരഞ്ഞെടുത്തതിനേയും, രണ്ടാമത്തേ ക്ഷണം ദൈവരാജ്യം സമീപിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നുള്ള യേശുക്രിസ്തുവിൻെറ ദൂതിനേയും കുറിക്കുന്നതായി അനുമാനിക്കാം. ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടവർ പറഞ്ഞതായ ഒഴികഴിവുകളും തക്കതായ ഒഴികഴിവുകളായി യഹൂദന്മാർ പരിഗണിച്ചിരുന്നവയാണു്. പുതിയ ഗൃഹപ്രവേശം, മുന്തിരിത്തോട്ടത്തിൻെറ വിളവെടുപ്പു്, വിവാഹം എന്നീ കാര്യങ്ങൾ യഹൂദന്മാരെ സൈന്യസേവനത്തിൽനിന്നും നിയമപ്രകാരം ഒഴിവാക്കിയിരുന്നു. (ആവർത്തനപു: 20:5-7)

എന്നാൽ ദൈവരാജ്യത്തിലേക്കുള്ള ദൈവത്തിൻെറ വിളി യാതൊരു വിധത്തിലുള്ള ഒഴികഴിവുകൾക്കും വിധേയമാക്കാതെ അതേപടി സ്വീകരിക്കപ്പെടേണ്ടതാണെന്നു കർത്താവു വ്യക്തമാക്കി. മനുഷ്യനും അവൻെറ ജീവിതവും ദൈവത്തിൻെറ വകയാണു്. മനുഷ്യൻെറ പ്രഥമകർത്തവ്യം ദൈവത്തെ അനുസരിക്കുക എന്നുള്ളതാണു്. അതു മറന്നിട്ടു് ദൈവത്തിനു കൊടുക്കേണ്ടതായ പ്രഥമസ്ഥാനവും ശ്രദ്ധയും സമയവും മനുഷ്യൻ മററെന്തിനെങ്കിലും കൊടുത്താൽ അതുമൂലം ദൈവരാജ്യത്തിലുള്ള അവൻെറ സ്ഥാനം അവൻ സ്വയം നഷ്ടപ്പെടുത്തുകയാണു ചെയ്യുന്നതു്. നമുക്കു ന്യായമായി അനുഭവിക്കാവുന്ന നല്ല കാര്യങ്ങളാണു പലപ്പോഴും നമ്മെ ദൈവത്തിൽനിന്നകററുന്നതു്. ആവശ്യമായ ധനസമ്പാദനമാർഗ്ഗങ്ങളും കുടുംബജീവിതത്തിലെ സുഖസൗകര്യങ്ങളുമെല്ലാം ദൈവത്തെ പുറം തള്ളത്തക്കവണ്ണം നമ്മുടെ മുഴുവൻ ശ്രദ്ധയും കവർന്നെടുക്കുവാൻ പര്യാപ്തമായിത്തീരാം. അവയോടുള്ള നമ്മുടെ ബന്ധത്തെ നിയന്ത്രിക്കേണ്ടതു ദൈവമാണു്. ദൈവത്തിൻെറ നിയന്ത്രണത്തിനു് അവയെ വിധേയമാക്കാത്തപക്ഷം അവ നമ്മെ അടിമകളാക്കും. അവയുടെ സ്വാധീനശക്തി വർദ്ധിക്കുന്നതിനനുസരിച്ചു ദൈവത്തിനു നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ സ്ഥാനമില്ലാതാകും. നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൻെറ എല്ലാ വശങ്ങളിലും ദൈവത്തിൻെറ വിളിയെ നാം ശ്രദ്ധിക്കണം. ദൈവത്തിൻെറ ഹിതമനുസരിച്ചു മാത്രം എല്ലാ കാര്യത്തിലും നാം ഏർപ്പെടണം. സമൃദ്ധിയായ ജീവൻെറ ഉപാധികളായി ദൈവം നമുക്കു തന്നിട്ടുള്ള നല്ല ദാനങ്ങളെ അടിമത്വത്തിനും ആത്മനാശത്തിനും നാം മുഖാന്തരങ്ങളാക്കരുതു്. "എല്ലാം ഒരുങ്ങിയിരിക്കുന്നു. വരുവിൻ." നമുക്കാവശ്യമായതെല്ലാം യേശുക്രിസ്തുവിൽ പ്രദാനം ചെയ്തിട്ടു് ദൈവം നമ്മെ ക്ഷണിക്കുന്നു. ഓരോ ദിവസവും, ഓരോ നിമിഷവും പോലും ആ ക്ഷണത്തിൻെറ ശബ്ദം മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതു നാം ശ്രവിക്കുമോ സ്വീകരിക്കുമോ എന്നുള്ളതു നമ്മെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു.

"സ്ലീബായുടെ ദാസന്മാർ"

31-ാം വാർഷികോത്സവം

"കർത്താവേ, ഗതിയില്ലായ്കകൊണ്ടും ദാരിദ്ര്യം നിമിത്തവും വലയുന്ന എല്ലാവർക്കും നിന്നിൽനിന്നുള്ള സഹായം ദാനം ചെയ്യേണമേ. അവരേയും അവർക്കു സഹായക്കൈ നീട്ടിക്കൊടുക്കുന്നവരേയും സംരക്ഷിക്കേണമേ."

ഈ മിഷനറി സമൂഹത്തിൻെറ 31—ാം വാർഷികോത്സവം മുളന്തുരുത്തിക്കടുത്ത കർമ്മേൽ വച്ചു 1955 സെപ്ററംബർ 14 (ചിങ്ങം 29)-ാം തീയതി സ്ളീബാപ്പെരുനാളായ ബു.

വേദവായനക്കുറിപ്പുകൾ

നാലാംസുവിശേഷം

തിങ്കൾ വി. യോഹ.18: 1–6

മാനുഷികപാപത്തിന്റെ ഉപകരണങ്ങളെന്നോണം സ്രഷ്ടാവാം ദൈവത്തിന്റെ നേരെ "പന്തം കുത്തിപ്പടയ്ക്കു" വരുന്ന ഈ മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെകൂടെ നാം നമ്മെത്തന്നെയും വിഭാവനം ചെയ്യണം. ദൈവത്തിന്റെ ഉപകരണങ്ങളായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന പല പ്രസ്ഥാനങ്ങൾക്കും സംഘടനകൾക്കും എതിരായി വാളും തോക്കുമിളക്കുന്നവരാണ് നമ്മിൽപലരും.

എന്നാൽ അതേസമയത്തു് തന്നെ നമ്മുടെ നേരെ പടയ്ക്കു് വരുന്നവർക്കെതിരായി നാം പ്രദർശിപ്പിയ്ക്കുന്ന മനോഭാവവും ക്രൈസ്തവമായിരിയ്ക്കണം. നമ്മുടെ ജീവിതശുദ്ധിയുടേയും ദൈവാനുസരണത്തിന്റേയും അടിസ്ഥാനത്തിൽനിന്നുകൊണ്ട് "നിങ്ങളാരെയന്വേഷിക്കുന്നു? എന്നുധൈര്യമായിചോദിക്കുവാൻ നമുക്കുകഴിയണം.

നസറായ യേശുവിനെ നശിപ്പിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരോട് താൻ പറയുന്നു. 'ഞാൻ ആകുന്നു, (പുറപ്പാട് 3: 14) തന്റെ ദിവ്യശക്തിയുടെ മുൻപിൽ ആക്രമണത്തിന്റെ ശക്തികൾ സ്വയം പിൻവാങ്ങിപ്പോകുന്നു.

ചൊവ്വാ വി. യോഹ. 18: 6– 12.

യേശുനാഥൻ സർവത്തേയും കീഴടക്കിക്കൊണ്ട് നിൽക്കുന്ന ഒരു കാഴ്ച്ചയാണ് നാമിവിടെ കാണുന്നത്. തന്നെ പിടിക്കുവാൻവന്നവർപോലും സത്യസന്ധതയുടേയും സ്വഭാവശുദ്ധിയുടേയും മുൻപിൽ വിറച്ചുനിൽക്കുന്നു.

എന്നാൽ അതിനുള്ളിൽ "ദൈവത്തെ സംരക്ഷിക്കു"വാനായി പത്രോസ്ശ്ലീഹാവാളെടുക്കുന്നു. പത്രോസിന്റെ പിൻഗാമികളായ സഭാധിപന്മാരുടേയും പ്രധാനശ്രദ്ധ "ദൈവത്തെ സംരക്ഷിക്കുക,, യെന്നതായിത്തീരുമ്പോഴാണ് സഭയ്ക്കു് ജീവനില്ലാതായിത്തീരുകയും പാപത്തിന്റെ ശക്തികൾ സഭയെ കീഴ്പ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നത്.

കർത്താവായ യേശുമിശിഹായുടെ സംരക്ഷണയിൽ നാം വരുന്നതുകൊണ്ടല്ലാതെ, തന്നെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ നാം ശ്രമിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ലോകമോ നാംതന്നെയോ രക്ഷിയ്ക്കപ്പെടുകയില്ല.

ബുധൻ വി.യോഹ. 18:12–18

താൻമാത്രമാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ "സത്യവിശ്വാസ,, മുള്ളവനെന്നുള്ള ബോധം പത്രോസ് ശ്ലീഹായ്ക്കുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടാണ് താൻ പലപ്പോഴും കർത്താവായ യേശുമിശിഹായെ തെറ്റുതിരുത്തുവാനും സംരക്ഷിക്കുവാനും മുതിർന്നത്. നമ്മുടെ വിശ്വാസം എത്രതന്നെ ഉറച്ചതായാലും പ്രത്യേകസാഹചര്യങ്ങളിൽ അതിളകിപ്പോകാൻ വഴിയുണ്ട്.

നമ്മുടെ "രക്ഷാനിർണ്ണയം,,സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത് നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ ദാർഢ്യത്തിലല്ല. പ്രത്യുത നാംതന്നെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞാലും നമ്മെ ഉപേക്ഷിയ്ക്കാത്ത യേശുമിശിഹായുടെ സ്നേഹത്തിന്റെ ആഴത്തിലാണ്. ഈ പാഠം പ: പത്രോസ് ശ്ലീഹായെപ്പോലെ നാമും നമ്മുടെ സഭാധിപന്മാരും പഠിയ്ക്കണം.

വ്യാഴം വി. യോഹ. 18:– 12.18 (തുടർച്ച)

നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുമിശിഹായെ നമ്മുടെ ജീവിതം കൊണ്ടും പ്രവൃത്തികൊണ്ടും സദാതള്ളിപ്പറഞ്ഞുകൊണ്ടല്ലേ നാം ജീവിക്കുന്നത്? ലോകത്തിലെല്ലാവരും ക്രിസ്തീയജീവിതരീതിയേയും സാന്മാർഗ്ഗികതത്വങ്ങളേയും അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് ജീവിക്കുമ്പോൾ, നാമും അവരുടെ കൂടെ കൂടി തീ കായുകയെന്നത് നമ്മുടെ യോരോരുത്തരുടേയും ജീവിതത്തിൽ ദിവസവും സംഭവിക്കുന്ന ഒന്നല്ലേ?

പ്രശസ്തമായ പ്രസ്ഥാനങ്ങളുടെ പുറകേ പോകാനല്ലാതെ, ധൈര്യപൂർവം മുൻകൈഎടുത്തു പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഒരു ചെറിയ സംഘമായിത്തീരാൻ ഇന്ന് ക്രൈസ്തവസഭയ്ക്കു് സാധിക്കാതിരിക്കുന്നതും ഇപ്രകാരമുള്ള പൊതുജനഭയംകൊണ്ടല്ലേ?

വെള്ളി വി.യോഹ. 18:19–28

പെസഹാ പെരുന്നാളാഘോഷിക്കുവാൻവേണ്ടിയുള്ള ശുദ്ധീകരണാചരണത്തിനിടയ്ക്കാണ് യഹൂദന്മാർ നമ്മുടെ കർത്താവിനെ കുരിശിൽത്തറപ്പാനേല്പിച്ചത്. നിത്യപെസഹായായ തന്റെ ബലിയെ കാണുവാൻ കഴിവില്ലാത്ത ആ ഇസ്രായേൽ പുത്രന്മാർ തങ്ങളുടെ സനാതന മതാചാരങ്ങൾക്ക് വിഘ്നമൊന്നും വരുത്താതിരിപ്പാൻപ്രത്യേകശ്രദ്ധ പതിപ്പിച്ചിരുന്നു.

ഇന്നും ബാഹ്യാചാരങ്ങളുടെ അനുഷ്ഠാനത്തിൽ പലപ്പോഴും അതീവതല്പരരായിരിക്കുന്നവരാണ് ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തിയെ മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കാതെ അതിനെതിരായി സമരം ചെയ്യുകയും അങ്ങിനെ സാത്താന്റെ ഉപകരണങ്ങളായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നത്.

ശനി വി.യോഹ 18: 28–31

മതപരമായകാര്യങ്ങളിൽ യഹൂദന്മാർക്കെന്നതുപോലെ സുറിയാനി ക്രിസ്ത്യാനികളായ നമുക്കും വളരെയധികം താൽപ്പര്യമുള്ളതായിക്കാണാം. പക്ഷെ ഈ താൽപ്പര്യം പ്രകടിപ്പിക്കപ്പെടുന്നത് മററുള്ളവരെ കുററം പറയുന്നതിലും അവരെ ന്യായം വിധിക്കുന്നതിലുമാണെന്നുമാത്രം.

ഈ മനുഷ്യനെതിരായുള്ള ആരോപണമെന്താണ് എന്ന് ആരെങ്കിലും ചോദിക്കുമ്പോൾ നമുക്ക് പറയാനുള്ളത്, അയാൾ ഒരു കുററക്കാരനാണ്, അല്ലെങ്കിൽ ഞങ്ങൾ അവനെ അവിടുത്തെയടുക്കൽ ഏല്പിക്കുമായിരുന്നോ, എന്ന് മാത്രമാണ്. ഒരു മനുഷ്യനെ വ്യക്തിപരമായി കുററം പറയാനല്ലാതെ, ദൈവികവിളിയുടെ യഥാർത്ഥമായ അർത്ഥത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നകാര്യത്തിൽ നമുക്കാർക്കും വലിയ താല്പര്യം കാണാറില്ല.

—o—

ധനാഴ്ച ഉച്ചയ്ക്കു സമൂഹം പരമാധികാരി കിഴക്കിന്റെ കാതോലിക്കാ പാത്രിയർക്കീസ് മോറാൻ മാർ ഗീവറുഗീസ് ബസ്സേലിയോസ് തിരുമനസ്സിലെ അദ്ധ്യക്ഷതയിൽ കൊണ്ടാടുന്നതാണ്. സമൂഹം ദൈവകൃപയാൽ ഇതുവരെ 19,803 പുറജാതിക്കാരെ സഭയിലേക്കു ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. സമൂഹം രക്ഷാധികാരി കണ്ടനാട്ടു ഇടവകയുടെ മാർ ഔഗേൻ തീമോത്തിയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സുംകൊണ്ടു, സമൂഹാദ്ധ്യക്ഷനും മലബാർ ഇടവകയുടെ മെത്രാനുമായ മിഷ്യനറി ബിഷപ്പ് മൂക്കഞ്ചേരിൽ മാർ പത്രോസ് ഒസ്താത്തിയോസ് തിരുമനസ്സുകൊണ്ട്, പ്രൊഫസർ ഫാദർ ടി. വി. ജോൺ, എം ഏ, എൽ. ടി, മാസ്റ്റർ ഓഫ് സേക്രഡ് തിയോളജി എം. വി. ജോർജ് ശെമ്മാശൻ, മാത്യു ഇഞ്ചിക്കലോടി, കെ. പി. പത്രോസ്, ബി. ഏ., ബി. എൽ. എന്നിവർ പ്രസംഗിക്കുന്നതും, സ്തോത്രവഴിപാടു എടുക്കുന്നതും, ഒരു വമ്പിച്ച ഘോഷയാത്ര ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതുമാണ്. തലേദിവസം കാലത്തു 11 മണിക്ക് സുവിശേഷകന്മാർക്കും സഹകരണമെമ്പർമാർക്കും മാത്രം ധ്യാനവും ഉച്ചതിരിഞ്ഞു് കാര്യാലോചനയോഗവും നടത്തും.

ക്രൈസ്തവലോക വാർത്തകൾ

(കെ. വി. എം.)

1955 ഡിസംബർ 27 മുതൽ 1956 ജനുവരി 1വരെ അമേരിക്കയിലെ ഒഹായോ യൂണിവേഴ്സിററിയിൽവച്ചു നടക്കുന്ന വിദ്യാർത്ഥികോൺഫറൻസിൻെറ സഹ സെക്രട്ടറിയായ റവ. എം. ഏ. തോമസ് അമേരിക്കയിലെ വിദ്യാഭ്യാസകേന്ദ്രങ്ങൾ സന്ദർശിച്ചു കോൺഫറൻസു സംബന്ധിച്ചുള്ള പ്രസംഗങ്ങൾ നടത്തിവരുന്നു. സ്റ്റുഡൻറ് ക്രിസ്ത്യൻ ഫെഡറേഷൻെറ (ജനീവാ സ്വിററ്സർലണ്ട്) ആഭിമുഖ്യത്തിലാണ് ഈ സമ്മേളനം നടത്തപ്പെടുന്നതു്. അഞ്ഞൂറു ഫാക്കൽററി മെമ്പറന്മാരും നേതാക്കന്മാരും രണ്ടായിരത്തിയഞ്ഞൂറു വിദ്യാർത്ഥികളുമുൾപ്പെടെ ഈ സമ്മേളനത്തിൽ മൂവായിരം പ്രതിനിധികൾ സംബന്ധിക്കുന്നതായിരിക്കും. 1250 വിദ്യാർത്ഥികൾ 70 രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നായിരിക്കും ആഗതരാകുന്നതു്. The Mission of the Church in revolutionary world എന്നതാണ് കോൺഫറൻസിലെ ചർച്ചാവിഷയം. ഏഷ്യാക്കാരുടെ മനഃശാസ്ത്രം അമേരിക്കക്കാർക്കു മനസ്സിലായിട്ടില്ലാത്തതിനാൽ ഏഷ്യൻ പ്രശ്നങ്ങളോടുള്ള അവരുടെ സമീപനം ശരിയല്ലെന്നും ത്വരിതഗതിയിലുള്ള സാമ്പത്തിക വികസനം മാത്രമേ ഇൻഡ്യയെ കമ്മ്യൂണിസത്തിൻെറ പിടിയിൽനിന്നും രക്ഷിക്കുകയുള്ളുവെന്നുമത്രേ റവ. എം. ഏ. തോമസ് "മിച്ചിഗൻ ഡെയ്ലി" പ്രതിനിധിയുമായി നടത്തിയ ഒരഭിമുഖസംഭാഷണത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചതു്.

മദ്ധ്യപ്രദേശ്ഗവൺമെൻറിൻെറ ഉറപ്പ്

ക്രിസ്ത്യൻമിഷനറിമാരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പററി ഗവമ്മെൻറ് അന്വേഷണം നടത്തുന്നതിൻെറ ഉദ്ദേശ്യം ഒരാളിനു നിയമാനുസൃതമായ നിലയിൽ സ്വമതം ആചരിക്കുന്നതിനും പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിനുമുള്ള അവകാശത്തെ വെല്ലുവിളിക്കുന്നതിനല്ലെന്നു മദ്ധ്യപ്രദേശ് ഗവമ്മെൻറ് നാഗപ്പൂർ ആർച്ചുബിഷപ്പ് ഡോ. ഇ. ഡിസോസാതിരുമേനിക്കു ഉറപ്പുനൽകിയിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്ത്യൻ മിഷനറിമാരെ മനഃപൂർവം അധിക്ഷേപിക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു സംഘടിത ശ്രമം വടക്കേ ഇൻഡ്യയിൽ ആരംഭിച്ചിട്ടു നാളുകൾ വളരെയായി. ക്രൈസ്തവവിരുദ്ധമനോഭാവം പ്രകടിപ്പിക്കുന്നതിനെ സമസ്തലോകാഭിവന്ദ്യനായ ഇൻഡ്യൻ പ്രധാനമന്ത്രി അധിക്ഷേപിച്ചിട്ട് ഏതാനും ദിവസങ്ങളേ ആയുള്ളു. സമാധാനപരമായ സഹവർത്തിത്വമനസ്ഥിതി മിഷനറിമാരോടു കാണിക്കുവാൻ ഇൻഡ്യയിലെ അക്രൈസ്തവർ തയ്യാറാകണം.

ഇറാനിലെ നിരോധനം

മതാദ്ധ്യക്ഷന്മാർക്കെതിരായി അധിക്ഷേപങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന പത്രങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഒരു നിയമം പ്രസ്സ്ലോയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തുന്നതിനു ഇറാനിലെ നാഷനൽ എഡ്യൂക്കേഷനുവേണ്ടിയുള്ള പാർലമെൻററി കമ്മീഷൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ നിയമമനുസരിച്ചു പബ്ളിക്കു പ്രോസിക്യൂട്ടർക്കു് തെററായ വിവരങ്ങൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന പത്രങ്ങളെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിനധികാരമുണ്ടായിരിക്കും.

സിംഹാസനത്തിൽനിന്നും കോളജിലേക്കു്

ജപ്പാൻ ക്രിസ്ത്യൻഹിസ്റ്റോറിക് അസോസിയേഷനിലെ ഒരു സജീവാംഗവും ജപ്പാൻചക്രവർത്തിയുടെ സഹോദരനുമായ മിക്കാസാരാജകുമാരൻ അടുത്തുതന്നെ ടോക്കിയോ വിമൻസ് ക്രിസ്ത്യൻ കോളജിൽ ലക്ചററായി ജോലി സ്വീകരിക്കുന്നതായിരിക്കും. ജപ്പാൻരാജകുടുംബത്തിലെ ഒരംഗം ശമ്പളത്തിനു ജോലി ചെയ്യുന്നതിതാദ്യമായിരിക്കും. ഒരു ക്രിസ്ത്യാനിയല്ലെങ്കിലും രാജകുമാരൻ ക്രിസ്തുമതത്തോടു വളരെ താല്പര്യമുള്ളവനാണ്.

ഡോ. ഖഗാവായുടെ ജോലിക്കൂടുതൽ

67 വയസ്സുള്ള സുപ്രസിദ്ധ ജപ്പാൻ മിഷനറി ഡോ. ഖഗാവാ ജോലിക്കൂടുതൽ മൂലം രോഗശയ്യാവലംബിയായിരിക്കുന്നു. ജപ്പാനിലെ പുറംതെരുവുകളെ അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുത്തുന്നതിനുവേണ്ടി 46 വർഷം മുമ്പ് ജോലി ആരംഭിച്ചതിനുശേഷം ഇതുവരെ ഇദ്ദേഹം ജീവകാരുണ്യപ്രവർത്തനങ്ങൾ അനുസ്യൂതമായി നിർവഹിച്ചു വരികയായിരുന്നു. തൊഴിലില്ലായ്മ ഇൻഷ്വറൻസ് ഹെൽത്തു് ഇൻഷ്വറൻസ് എന്നിവ ജപ്പാനിൽ സംഘടിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഖഗാവാ വളരെയധികം പരിശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇവാൻസ്റ്റണിൽ സംബന്ധിച്ചശേഷം ഡോ. ഖഗാവാ അമേരിക്കയിലെ പല നഗരങ്ങളിലും പ്രസംഗിക്കുകയുണ്ടായി.

വൈദികവിദ്യാർത്ഥികൾ

പാസ്റ്റർമാർട്ടിൻ നിമോളറുടെ മോസ്ക്കോസന്ദർശനത്തെ തുടർന്നു്—മോസ്ക്കോ ചർച്ചിൻെറ വിദേശകാര്യാലയ തലവനായ നിക്കൊളമെത്രാപ്പോലീത്താ റൈൻലണ്ടു് (ജർമ്മനി) സന്ദർശിച്ചശേഷം സന്ദർശനത്തെപ്പററി ഒരു പ്രസ്കോൺഫറൻസിൽ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. "ജർമ്മനിയിലേയും റഷ്യയിലേയുംക്രിസ്ത്യാനികൾ തമ്മിലുള്ള സൗഹൃദബന്ധത്തിൻെറ ത്രീവ്രതയറിയാമുള്ളതാണ് എൻെറ സന്ദർശനം." ഇപ്പോൾ ജർമ്മനിയിലുള്ള പ്രോട്ടസ്റ്റൻറുക്രിസ്ത്യാനികളോടു റഷ്യയിലുള്ള ക്രൈസ്തവർക്കു് ബഹുമാനവും സ്നേഹവുമാണുള്ളതു്. യേശുക്രിസ്തുമൂലമുള്ള പരസ്പരസ്നേഹമാണ് ലോകത്തിലെ ഏററവും സുശക്തമായശൃംഖല എന്നുംകൂടി തെളിയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

യുവജനപംക്തി

വി. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിനു് മററു സുവിശേഷങ്ങളോടുള്ള ബന്ധം

ആദ്യത്തെ മൂന്നു സുവിശേഷങ്ങളും വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും കിട്ടിയിട്ടുള്ള അറിവുകൾ ശേഖരിച്ച് അവയെല്ലാം കൂടി ചേർത്തിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നാൽ യോഹന്നാന്റെസുവിശേഷം അദ്ദേഹത്തിനു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള അറിവുകൾവച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹംതന്നെ രചിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ഈ സുവിശേഷം പ്രസംഗരൂപത്തിലാണ് എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ വചനങ്ങളും സുവിശേഷകനു് അവയെക്കുറിച്ചുള്ള വ്യാഖ്യാനങ്ങളും തന്റെ സ്വന്തമായ അഭിപ്രായങ്ങളും മിക്കവാറും സമ്മിശ്രമായിരിക്കുന്നതിനാൽ അവ വേർതിരിക്കുവാൻ പ്രയാസമാണ്. മററു സുവിശേഷങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ച് കൂടുതൽ ആത്മീയമായ ഒരു മണ്ഡലത്തിലാണ് ഇതിലെ വിവരണങ്ങളെല്ലാംതന്നെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതു്.

യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ ജീവിതകാലത്തെ സംബന്ധിച്ചും മററു സുവിശേഷങ്ങളുമായി ഇതിനു സാരമായ വ്യത്യാസമുണ്ട്. സിനോപ്റ്റിക്ക് സുവിശേഷങ്ങളനുസരിച്ച് യേശുതമ്പുരാന്റെ പരസ്യ ശുശ്രൂഷ ഒരു വർഷക്കാലത്തേയ്ക്കുമാത്രമേയുള്ളു. എന്നാൽ യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷമനുസരിച്ച് രണ്ടുവർഷക്കാലത്തിലധികം കർത്താവ് തന്റെ ശുശ്രൂഷ നിർവഹിച്ചിരുന്നതായി മനസ്സിലാക്കുവാൻകഴിയും. മൂന്നു പെസഹാപെരുനാളുകളെക്കുറിച്ച് ഇതിൽ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. (യോഹ: 2: 13, 6: 4, 12: 1, 12 1, 11: 15) കർത്താവിന്റെ ശുശ്രൂഷയുടെ അധികപങ്കം യറുശലേമിൽവച്ചു നടന്നതായിട്ടാണ് വി. യോഹന്നാൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു്. പലപ്രാവശ്യം കർത്താവു യറുശലേമിലേയ്ക്കു വരുന്നുണ്ടെങ്കിലും തന്റെ ശുശ്രൂഷയുടെ മുഖ്യ ഭാഗവും ഗലീലയിലായിരുന്നുവെന്നു മററു സുവിശേഷങ്ങൾ പറയുന്നു. ഏതാണ്ടു രണ്ടുവർഷക്കാലത്തേയ്ക്കു നീണ്ടുനിന്ന കർത്താവിന്റെ ശുശ്രൂഷ തന്റെ മുപ്പതാമത്തെ വയസ്സിൽ ആരംഭിക്കുന്നതായും എ. ഡി. 29-ലോ 30-ലോ കുരിശുമരണം പ്രാപിക്കുന്നതായും വി. യോഹന്നാൻ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. കർത്താവു കുരിശുമരണം പ്രാപിച്ചതു വെള്ളിയാഴ്ചദിവസമാണെന്ന് എല്ലാ സുവിശേഷകരും അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ സിനോപ്റ്റിക്ക് സുവിശേഷങ്ങളനുസരിച്ചു നീസോൻമാസം പതിനഞ്ചാംതീയതിയാണ് അതു നടക്കുന്നതു്. ഏഴുദിവസത്തേയ്ക്കുള്ള പെരുനാളിന്റെ ആദ്യത്തെ ദിവസമാണിതു്. പെസഹാപ്പെരുനാളിന്റെ പിറേറദിവസമാണിതു്. അപ്പോൾ കർത്താവിന്റെ തിരുവത്താഴം പെസഹാഭക്ഷണമായിരുന്നുവെന്നു വന്നുകൂടും. എന്നാൽ വി. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷമനുസരിച്ച് നീസോൻമാസം 14-ാംതീയതിയാണ് കർത്താവിനെ കുരിശിക്കുന്നതു്. അങ്ങനെ പെസഹാക്കുഞ്ഞാടിനെ അറുക്കുന്ന സമയത്താണ് കർത്താവു മരിക്കുന്നതു്.
[യോഹ: 13: 1. 29; 18: 28, 19: 14, 31, 42.]

സംഭവങ്ങളുടെ സ്ഥാനനിർണ്ണയത്തിലും യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിനു മററു സുവിശേഷങ്ങളുമായി ഭേദമുണ്ട്. ദേവാലയശുദ്ധീകരണം തന്റെ ശുശ്രൂഷയുടെ ആരംഭത്തിലുള്ള ഒരു സംഭവമായി യോഹന്നാൻ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. എന്നാൽ സിനോപ്റ്റിക് സുവിശേഷങ്ങളിൽ കർത്താവിനെ ബന്ധിക്കുന്നതിനും കുരിശിക്കുന്നതിനും പെട്ടന്നുണ്ടായ കാരണം ദേവാലയശുദ്ധീകരണമാണ്. ലാസറിനെ ഉയർപ്പിച്ചതാണ് കർത്താവിനെ ബന്ധിക്കുന്നതിനുള്ള കാരണമായി വി.യോഹന്നാൻപറയുന്നതു്.

അത്ഭുതപ്രവൃത്തികളോടുള്ള മനോഭാവത്തിലും സുവിശേഷങ്ങൾ തമ്മിൽ വ്യത്യാസമുണ്ട്. സിനോപ്റ്റിക്ക് സുവിശേഷങ്ങളിൽ കർത്താവിന്റെ ശക്തിയുടെ ഒരു പ്രകടനമായിട്ടാണ് അത്ഭുതങ്ങൾ കാണപ്പെടുന്നതു്. എന്നാൽ യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ അടയാളമെന്ന വാക്കാണ് അതിശയങ്ങൾക്കു് ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതു്. യേശുക്രിസ്തു ആരായിരുന്നുവെന്നുള്ളതിന്റെ അടയാളമായിട്ടാണ് അതിശയപ്രവൃത്തികളെ വി. യോഹന്നാൻ വീക്ഷിക്കുന്നതു്. പ്രകൃതിയിൽ നടത്തപ്പെട്ട അതിശയങ്ങൾക്കാണ് വി. യോഹന്നാൻ കൂടുതൽ പ്രാധാന്യം നൽകിയിരിക്കുന്നതു്. വെള്ളം വീഞ്ഞാക്കുന്നതും മററും ഇതിനു് ഉദാഹരണമാണ്. അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു വിശ്വാസം അത്യാവശ്യമാണെന്നു സിനോപ്റ്റിക് സുവിശേഷങ്ങളിൽ പറയുന്നു. അവരുടെ അവിശ്വാസംമൂലം

Licence No. 498 Dated 20-8-1946 M.Reg. 852

THE CHURCH WEEKLY

നിഖ്യാ വിശ്വാസപ്രമാണം 24

വി. പിതാവിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തെ ഇരിപ്പ്

(റെവ. ഡീക്കൻ എം. വി. ജോർജ്ജ്)

വി. പിതാവിന്റെ വലഭാഗത്തെ ഇരിപ്പ്

(1) വലത്തുഭാഗത്തിനു് ഇടത്തുഭാഗത്തേക്കാൾ പ്രാധാന്യം കല്പിക്കുക സാധാരണയായിരുന്നു. "യഹോവ എന്റെ കർത്താവിനോടു അരുളിച്ചെയ്യുന്നതു്, ഞാൻ നിന്റെ ശത്രുക്കളെ നിന്റെ പാദപീഠമാക്കുവോളം നീ എന്റെ വലത്തുഭാഗത്തിരിക്ക. (സങ്കീ 110:1) നിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തിരിക്കുന്ന കർത്താവു തന്റെ ക്രോധദിവസത്തിൽ രാജാക്കന്മാരെ തകർത്തുകളയും (സങ്കീ. 110:5) അന്ത്യന്യായവിസ്താരത്തിൽ ചെമ്മരിയാടുകളെയും കോലാടുകളെയും തരം തിരിക്കുന്ന കാര്യം നമ്മുടെ കർത്താവരുളിച്ചെയ്തപ്പോൾ പിതാവിനാൽ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവരെ വലത്തും ശപിക്കപ്പെട്ടവരെ ഇടത്തും നിർത്തിയതായി നാം വായിക്കുന്നുവല്ലോ. (മത്തായി 25: 32 മുതൽ) ഈ പ്രാധാന്യം കാണിക്കുവാനാണു് പിതാവിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു് എന്നു വിശ്വാസപ്രമാണത്തിൽ എടുത്തുപറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. മനുഷ്യർക്കു മനസ്സിലാകുവാൻ ഈ ദൃശ്യം സൂചനാർത്ഥം പറയേണ്ടതാവശ്യമാണല്ലോ.

(2 സങ്കീർത്തനക്കാരന്റെയും മററും പ്രവചനനിവൃത്തിയെന്നവണ്ണം പുതിയനിയമത്തിൽ സ്വർഗ്ഗാരോഹണവാർത്തയോടുചേർത്തു തന്നെ തന്റെ ആസ്ഥാനം വലത്തുഭാഗമാണെന്നു എടുത്തു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ കർത്താവായ യേശു അവരോടു അരുളിച്ചെയ്തശേഷം സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു് എടുക്കപ്പെട്ടു, ദൈവത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു ഇരുന്നു. ,മർക്കോസ്.(16: 19)

അങ്ങനെ അവൻ ക്രിസ്തുവിലും വ്യാപരിച്ചു് അവനെ മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ നിന്നുയർപ്പിക്കുകയും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ തന്റെ വലത്തുഭാഗത്തു എല്ലാ വാഴ്ചയ്ക്കും അധികാരത്തിനും ശക്തിക്കും കർത്തൃത്വത്തിനും ഈ ലോകത്തിൽ മാത്രമല്ല വരുവാനുള്ളതിലും വിളിക്കപ്പെടുന്ന സകല നാമത്തിനും അത്യന്തം മീതെ ഇരുത്തുകയും ചെയ്തു. (എഫേസ്യർ 1: 20, 21) കൂടാതെ ലൂക്കോസ് 22: 69, 1 പത്രോസ് 3. 22 മുതലായവ നോക്കുക.

(3) വലത്തുഭാഗം അതീതമായ ശക്തിയെ കാണിക്കുന്നു. സാധാരണ ഇടത്തുകൈയേക്കാൾ വലത്തുകൈയാണല്ലോ കൂടുതൽ പ്രവർത്തനങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതും ബലം കൂടിയതും ശക്തവും. അതുപോലെ തന്നെ ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വം കാണിക്കുവാനും ഈ പദപ്രയോഗം സഹായിക്കുന്നു.

കർത്താവിനു് അത്ഭുതങ്ങൾ പ്രവൃത്തിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത അവസരങ്ങളുണ്ടു്. എന്നാൽ യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ വിശ്വാസമുണ്ടാകുന്നതിനുള്ള ഒരു മുഖാന്തിരമാണു് കർത്താവു് പ്രവർത്തിച്ച അടയാളങ്ങൾ. മനുഷ്യന്റെ സഹകരണം കൂടാതെയും ദൈവത്തിനു പ്രവർത്തിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നു കാണിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം ശ്രമിക്കുന്നു. (യോഹ. 14: 11)

കൈപ്പററി

തിരുവല്ലാ ക്രിസ്തീയസാഹിത്യസമിതിയുടെ പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളായ താഴെപ്പറയുന്ന പുസ്തകങ്ങൾ കൈപ്പററിയിരിക്കുന്നു.

(1) സഭാചരിത്രസംഗ്രഹം. ഗ്രന്ഥകർത്താ–ദിവ്യശ്രീ സി. ഇ. ഏബ്രഹാം, എം ഏ.ഡി. ഡി.പ്രിൻസിപ്പൽ. സെറാംപൂർകോളജ്. കൽക്കട്ടാ
വില രൂപാ ഒന്നര.

(2) പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ക്രുട്ടായ്മ. ഗ്രന്ഥകർത്താ. റൈററ് റെവ. മൈക്കൽ ഹോളീസ്. വിവർത്തകൻ. റെവ. സി. കെ. ജോൺ.
വില മൂന്നണ.

(3) ഏ വി കാർമൈക്കൾ.
അഥവാ
ഡോണാപ്പൂരിലെക്രിസ്തീയയോഗിനി. ഗ്രന്ഥകർത്താ. റെവ. ഡബ്ളിയു.മാത്യു.
വില അണ എട്ടു്

(4) ക്രിസ്തുയോഗം. ജോൺധർമ്മതീർത്ഥർ എഴുതിയതു്.വില അണ 7

(5) വാളും കുരിശും. കാനം ഇ. ജെ.
വില. ഒരു രൂപാ

ഈ പുസ്തകങ്ങൾ കോട്ടയം ഡയോസിഷൻ ബുക്കുഡിപ്പോയിൽ നിന്നും വിലയ്ക്കു വാങ്ങാവുന്നതാണു്.

Printed and Published by N. M. Abrham B. A. at the Malayala Manorama Press, Kottayam.